

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Črtica iz novošegnega gospodarstva ustavaških liberalcev v Gradcu.

Krščeniki, pripadajoči ustavovernemu nemškemu liberalizmu, so ne samo prijatelji Judov, ampak tudi najzvestejši učenci in posnemovalci. Uže kaj dobro so se naučili od njih, kako se človek bogati brez trdnega dela in na stroške bližnjega. Posebno izurjenost pa kažejo v tem, da umijo delničarje ali akciionarje prav do kože sleči in oskubiti pa vendar s sodnijami v nobeno nepovoljno dotiko priti. Nekaj podobnega vidimo sedaj pri kridi, katero je v Gradcu napovedalo tamošnje delniško društvo za izdelovanje železniških vagonov, mašin in jeklenine ali ocelnine.

Bilo je l. 1872, ko se je v Gradcu sošlo kakih 10 mož, ki so sklenoli imenovano društvo utemeljiti, potrebni denar pa po izdanih delnicah ali akcijah izvabiti ljudem, ki bi verovaje v dober uspeh novega društva dobrovoljno v žep segnoli. In res se je našlo takih ljudi, sprva skoro več, kakor je treba bilo. Delnica je vsaka veljala 100 fl. Izdalo se jih je 20.000 tako, da so utemeljitelji dobili v roke kapital lepih 2.000.000 fl. S tem denarjem so začeli v Gradcu staviti 2 fabriki in sploh celo podjetje izvrševati. Vendar za utemeljiteljski trud so delničarjem zaračunili 40.000 fl. To je lep denar, lep zaslužek. Med srečnimi utemeljitelji nahajamo prvič barona Pocheja, ki se šteje med najmočnejše stebre nemških liberalcev in ustavakov, med najvrliše prijatelje knez Auerspergovega ministerstva, ki mu pa tudi ni bilo nehvaležno, kakor bomo kmalu čuli. Baron Poche ima na Dunaju okoli 20 večjidel judovskih pisarjev, ki mu pišejo veliki bodikaj list: „Fremdenblatt“, v katerem se je vedno vse zagovarjalo, kar je ministerstvo sedanje počenjalo. Drugi utemeljitelj je bivši deželni poslanec in mestni župan graški: vitez plem. Schreiner, tretji nekov vitez plem. Rekenschuss. Ti so po utemeljenju društva postali tudi njegovi upravni svetovalci, ravnatelji in voditelji, se vé proti dobri plači. Da bi tudi delničarjem nekaj veselja privoščili, vsipali so jim

nekaj takega peska v oči, ki očesu ne škodi, pač pa mošnji. Izplačali so vsakemu delničarju koj v prvem letu po 10 fl. dividende, češ, da je to prigospodarjeni dobiček. Verjetno to sicer ni bilo, vzelo se je za dividende 200.000 fl. bržčas od kapitala. Kajti v blagajnici je uže l. 1873. začelo denarjev pomanjkati in ravnateljstvo je hotelo zopet izdati 20.000 delnic, da bi se tako nalovilo zopet 2 milijona goldinarjev. Ali to je zabranil znani „krah“ ali denarstveni polom. Nihče ni hotel novih delnic kupiti, vse se je takih rečij začelo grozno bati. V tej zadregi so se ravnatelji obrnili do svojih velemožnih prijateljev in začeli društvu dolgov nalagati. Prvi je posodil minister Depretis 900.000 fl. Ta denar je vzel iz državne blagajnice, tedaj od denarjev, katere v njo zalagamo davkeplačilci. Državni poslanci, liberalna nemška večina v njem, so mu namreč 80 milijonov dovolili iz državne blagajnice in jih porabiti v podporo po „krah“ poškodovanim podjetjem itd. No, in iz te svoje dobil je baron Poche 900.000 fl. za graško društvo. Dalje mu je dunajsko denarno društvo „Aushilfs-Comité“ posodilo 450.000 fl. in nekov Scharmitzer 150.000 fl. Tudi je izdal za 550.000 gold. novih delnic. Naposled so tudi od liferantov doposlane rudnine itd. na dolgu ostajale. Tako je uže l. 1874. društvo več kakor 2 milijona dolžno bilo, t. j. več, kakor je znašal prvotni od delničarjev vplačani denar. Pri teh razmerah se ni čuditi, da delničarji niso ničesar več dobivali, ne obrestij, še menje pa dividend. Po postavi bi društvo tedaj uže l. 1874. moralo likvidirati in biti od vlade k temu prisiljeno. Kajti postava tirja to uže pri takih delniških društvih, ki so polovico kapitala zgubila. Da bi bila vlada o stanju graškega društva nepodučena, o tem ne moremo misliti. Vsaj je imela v nadzornem svetu 2 zastopnika! Ali ni se zgodilo, kar postava tirja, marveč zgodilo se je nekaj res nezaslišanega med vernimi krščeniki. Ravnateljstvo je namreč delničarje sklenolo prijeti, ter jim je $\frac{3}{4}$ kapitala „odpisalo“ t. j. izreklo, da delnica ne velja več 100 fl., ampak 25 fl. Tako so delničarji zgubili meni

nič tebi nič 1.500.000 fl. To je vendar goropadno! Kam pa so tedaj ovi denarji šli? Vendar tukaj nas zavračajo judovski listi rekoč: „tako po denarjih popraševati, kaže na „neizmerno podlost“ (bodenlose Gemeinheit). Ko so bili delničarji oskubljeni za $\frac{3}{4}$ svojih denarjev, odstopil je baron Poche in ravnateljstvo prepustil vitezu Schreinerju. Ta je v 4 letih zopet dolgov najel in sicer več kakor $1\frac{1}{2}$ milijona, tako da je društvo sedaj prisiljeno bilo napovedati — krido! Judovski listi sami pravijo, da bodo delničarji zgubili še ostalih 500.000 fl. in da bo tudi 900.000 fl., katere je minister Depretis iz davkarijskih denarjev posodil, težko otetih. „Neue freie Presse“ je celó tako drzna, da zahteva, naj bi tudi liferante državna blagajnica škode varovala, če bi se njim iz ostankov društvenega premoženja dolg ne mogel poplačati. Da bi vas muri popil! To je zopet kos novošegnega gospodarstva, kakoršnega pred liberalno dobo Avstrija ni poznala. Več pisati o tem ne kaže. Naj vsak sam premišljuje, kam smo uže zašli! Le to še pristavimo: delničarji izgubijo 2.000.000 fl. državna blagajnica bržčas 900.000 fl. dolga je okoli 3 milijone, med tem ko so ravnatelji n. pr. vitez Schreiner, baron Poche poštenjaki, kakor poprej, le mnogo bogateji so postali. Pred sodnijo ne pride nihče!

Cerkvene zadeve.

Šematizem Lavantinske škofije za l. 1879. dobi se le pri založniku, preč. lav. ordinarijatu, to je v uradnici ordinarijatovej. Iztis velja 50 kr.

Družba duhovnikov Solnograške nadškofije šteje 336 deležnikov in ima premoženja 51.000 fl. Zadnje leto se je razdelilo 2023 fl. 57 kr. podpore med 27 deležnikov.

Alban Stolz, znani izvrstni nemški pisatelj, je izdal za leto 1879 zopet svoj: „Kalender für Zeit und Ewigkeit“. Kteremu duhovniku se niso priljubili pisateljevi spisi: „Mixtur gegen die Todesangst“, „Das Menschengewächs“, „Ein halbes Vater Unser“? Res je, da je pisatelj na svoje stare dni začel nekaj pešati, ter se jegov „Wilder Honig“, „Witterungen der Seele“ pa tudi ABC für grosse Kinder“ ne more primerjati prvim spisom. Ali z letošnjim koledarjem je častiti starina pokazal, da živi v njem še vedno moč mladostna, ter se sme to delo primerjati jegovim najboljšim spisom, da, v enem oziru jih vse presega. Znano je namreč, da je pisatelj bil vedno poln burk, in ena dovtipna misel podi drugo. Šali se pa vendar tako, da čitatelj pri vseh teh šalah še le prav resen postane, ter je pisatelju šala le sredstvo, s kojim si čitatelja pridobi, da mu potem tim bolje zasoli, ter mu brez ovinkov pove, kar mu gre. Nekterim se je vendar pisatelj s šalami svojimi tudi zameril; za to se je sedaj na stare dni poprijel druge pisave. Kedar gremo mimo pokopa-

lišča, rečemo po krščanski navadi: Bog daj dušam večni pokoj. Tega si vsi želimo. Zato postane vsak človek v večji starosti tudi bolj miren, ter želi v miru in pokoji živeti. Tako je tudi menda z našim nam toliko priljubljenim pisateljem. Pisava letošnjega koledarja je mirna, pobožna, rekel bi nekako zveličanska. Pravi nam koledar o življenji sv. Germane, ki se je rodila v vesi Pibrak na južnem Francoskem pred blizu 360 leti. Mlado dete je bilo bolešno, starši jegovi revni; mati umerje deklici, ko je komaj za pastirico veljala. Oče ubožiči zbolijo, pa jih je sram otroku dovoliti, da bi smela za njih beračiti. Oče okrevajo, v hišo pa pride — mačeha. Niso vse mačeha hudobne, nikakor ne, pa ta je bila satanski hudobna, da bi se bila v peklu rodila. Mučila je hudoba ubogo deklico grdo, da, grje ko hudi duh pravičnega Joba itd. Povsod pa pristavlja pisatelj opazke svoje, kako se ravnati zakonskim, kako je največ od matere odvisno, ali bodo otroci bogoljubni ali ne; kako da naj sodimo kot kristijani o previdnosti božji, ki je malej deklici mater vzela, ko bi nje bila najbolj potrebovala. Pravi nam pisatelj, kako grdo je za moža, ki pusti mačehi ne samo v hiši gospodariti, nego da z otroki prvega zakona tudi grdo ravna, jih naravnost ubija, naj bi jenim lastnim otrokom več premoženja ostalo, itd. Pisatelj pozna vse razmere človeškega življenja tako dobro i natančno, i govori o vsem tem tako modro, i pastirska beseda jegova se srceu toliko dobro prilega, da čitatelj, ko je knjigo prebral, nehoté reče: Hvala Ti, moj ljubi Bog, ki si vodil misli i pero pisateljevo tako, da se čutim po spisu jegovem srečnega, zadovoljnega, ganenega, ter se mi je srcece užalilo za Teboj, i so mi žive želje nastale, Te skoraj gledati v nebeški domovini, če bi me taj vodil tudi po poti še bolj trnjevi, nego je bila ona, po kojoj je hodila sv. Germana! Knjiga se dobi za par krajcarjev pri Moserju v Gradcu.

Dr. J. P.

Prirojene sovražnike npravnosti ali poštenega življenja imenuje freimaurerska Marburger-Zeitung od 29. dec. 1878 čestite očete jezuite. Tukaj je težko reči, kdo piše ali nevednost ali zaslepljeno sovrašтво do krščanstva! Jezuiti in prirojeni sovražniki npravnosti — možje, ki so vzgojili sv. Alojzija, sv. Stanislava Kostko, sv. Frančiška Ksaverijana, apostola Indov itd.?!

Sveto pot v Jeruzalem priredi tudi letos splošni komisarijat za Sveto deželo na Dunaju (Stadt, Franciskanerplatz Nr. 4). Oglašja se ondi do 8. marca, odrine pa iz Trsta 22. marca. Potnina znaša 550 fl. v zlatu. Pot drži tje nad Karv, Siro, Smirno in Jafo, nazaj pa nad Aleksandrijo v Egiptu.

Dijaško semenišče mariborsko dobiva mnogo blagodušnih podpornikov. Zopet so darovali: neimenovan 1 polovnjak vina, č.g.J.Kunce 5 fl., neimenovan fl. 2.40. Vendar prvi izmed vseh so Milostljivi knez in škof. Dali so na svoje stroške veliko ozidje napraviti

od poslopja okoli dvorišča in vrta, omislili za 300 fl. podobo čistega spočetja Device Marije v kapeli. Spisali so jako primeren, podučljiv in spodbudljiv igrokaz; Maximilian-Schauspiel in vier Aufzügen, ter v jedilnici prirediti dali lep oder s 6 malanimi kulisami in potrebnim zagrinjalom. Kulise kažejo med drugim: celjsko mesto, del rimskih katakomb ali podzemeljskih pokopališč, kder so se papeži skrivali pred rimskimi preganjevalci. Dijaki so se igrokaza marljivo na pamet naučili in ga na sv. 3 kraljev večer pred Milostljivim knezom, kanoniki, ravnateljem Gutscherjem, duhovniškimi profesorji in bogoslovci nepričakovano izvrstno igrali. Igrokaz predstavlja in razvija v nemški besedi, kako je bil sv. Maksimilijan poklican v duhovniški stan, k škofovski časti v Lavrejaku in naposled k mučeniški kroni v Celju. Ob prestankih so dijaki peli, na glasoviru in sviraljki svirali. Glasovir so tudi Mil. knezoškof kupili za 100 fl. Bog plati vse!

Gospodarske stvari.

Skrbimo za umno kmetovanje, za napredek v gospodarstvu!

II. Pridelke kmetijstva je treba pomnoževati in zboljševati. Tako se je zadnjič na tem mestu povedalo. Ovo potrebo sprevidajo tudi pri nas uže država in dežele, ter podpirajo umno kmetovanje in napredek v njem. Pri tem delu se pa poslužujejo večjidel in s dovoljnim vspehom kmetijskih ali gospodarskih družeb, kojih je v vsakej deželi najti. Država naša pa tudi ogerska ima sedaj vsaka svojo posebno ministerstvo za poljedelstvo. Našemu ministerstvu je državni zbor odkazal blizu 12,000.000 fl., da ž njimi podpira vse razne stroke gospodarstva. Od teh denarjev dobi minister letne plače 20,000 fl., kar se nam vendar preveč zdi. No, pa naj bo! Tukaj ne govorimo o tem pa tudi ne o raznih dolžnostih tega ministra. Samo to jemljemo v ozir, da mu je $\frac{1}{2}$ milijona na leto izročenih peněz v podpiranje gospodarstva po raznih kronovinah. Na Koroško pride take podpore okoli 6000 fl. Kranjsko blizu 7000 fl. in na Štajersko 8400 fl. Ta svota ni vsako leto enako velika. Vendar v 10 letih je kmetijstvo državne podpore dobilo na Kranjskem 161.314 fl. v Goričkem 165.045 fl. na Koroškem 172760 fl. na Štajerskem pa 181.909 fl. Komur se to veliko zdi, ta naj pomisli, kako štajerski kmetovski ljudje same državne zemljiščne dače na leto plačujejo po blizu 2 milijona. Torej ni preveč, ako od 20 milijonov v 10 letih dobijo nazaj kakih 200.000 fl. Ves davek, kateri Štajerska vplačuje v državno blagajnico na Dunaju, pa znaša na leto (zraven zemljiščenega še hišni davek 1,288.000 fl. obrtnijski davek 399.000 fl., dohodninski davek 742.000 fl.) skupaj 4,427.000 fl., tedaj v 10 letih 44,270.000 fl.

Veliko menje dajejo druge dežele: Kranjska 1,468.000, Gorička 1,429.000 Koroška 1,197.000 fl.

Zraven države podpirajo kmetijstvo tudi posamezne dežele, vsaka kolikor zamore. Zlasti naš štajerski deželni zbor je v ta namen mnogo storil. On dovoli vsako leto potrebni denar za vzdrževanje kmetijske šole v Grottenhofu, podkovaške šole v Gradcu (8600 fl.) sadje- in vinorejske šole v Mariboru (14.300 fl.), za potovalnega učitelja pri tej šoli 2000 fl., za 10 deželnih živinskih zdravnikov 6700 fl. in daje štajerske kmetijske družbi za izdavanje lista: „Landbote“ 3000 fl. za premije pri gospodarskih razstavah 1000 fl. in še ovači letne podpore v znesku 5400 fl. Na tisoče pa znašajo denarji, katere je uže dovolil in potrošil za popravo in vzdrževanje cest, popravo struge Anizine, Murine, Dravine, Savine in Savinjine!

Kmetijska družba štajerska deluje uže 55. leto. Svoj sedež ima v Gradcu, po deželi pa 63 podružnic. Udov šteje letos 183 menje, kakor lani, tedaj 4068. Vsak plačuje 2 fl. letnine in dobiva zapstoj družbin list: „Landesbote“. Vsi dohodki znašajo letos 15,960 fl. Predsednik je baron Waschington, grajščak v Pölsu nad Wildonom, priseljenec iz Bavarskega, eden izmed najrazumnejših gospodarjev v celej deželi. Kake so omenjene razmere pri kmetijskih družbah sosednih dežel, tega nismo mogli še poizvedeti. Zastran štajerske moramo priznati, da je veliko storila in še stori. Vendar vkljub temu nje Slovenci nič prav veseli biti ne moremo. Preveč nemčuje in jene podružnice pri nas so pogosto shodnice zagrizenih slovenožrecev. Tudi ravnateljstvo te družbe in občni zbori kažejo včasih prav slabo zagrneno mržnjo do slovenskega Štajerja. Zanima se vidno rajše za nemškega kmeta, govori le nemški v svojih listih in izjavah in se slovenščini izogiblje, kolikor more. Še celó dosedanje slovensko prestavo lista „Landbote“ je letos ustavila. Jeni tajnik, živinod zdravnik, inženir za travnike, potovalni učitelji itd. vsi so trdi Nemci, ki slovenskim kmetom nič koristiti ne morejo, ker jih ti ne razumevajo. Nasledki temu so, da se tudi narodni, odličniši Slovenci družbi izogibljejo ter da njenih 17 podružnic pri nas pogreša veselo, živahno delavnost, katera bi toliko potrebna bila. Nekateri narodnjaki se premagujejo in sodelujejo, večina se ne zmeni za njo. Sami svoje lastne kmetijske družbe osnovati ne moremo pa tudi s kranjsko združiti se je težavno. To je obžalovati pa predručati se, vsaj v tem sedanjem času, še ne da!

izmed ovih 17 podružnic na slov. Štajerskem najbolj močna je celjska. Šteje 121 udov in je lani napravila hvale vredno razstavo v Celju, nakupila 1 trijer, razdelila 4 bike, 4 svinje angleškega plemena in 22 kilo ruskega lanu; biki so se po dražbi razdelili. Predsednik njej je vitez pl. Berks, znani kandidat nemškutarjev pri volitvi za deželni zbor. Radgonska ima 91 udov, predsednik je plem. Kodolič; l. 1877 napravila je do-

bro razstavo, lani pa razdelila 22 kilo ruskega lanu. Mariborsko s 72. udi vodi notar dr. Mullé. Lani so se udje samo enkrat videli iz lica v lice ter se razgovarjali, kako bi se osnovali vinski sejmi v Gradcu in Mariboru, potem kako bi naj okrajni zastopi in srenjski predstojniki izganjali tate, ki iz vinogradov kolje kradejo; tudi je 3 bike razdražbala. Trboveljske s 62. udi načelnik je č. g. župnik Stagoj: kupila je 1 trijer in 3 kilo ruskega lanu, in zasadila 3 drevesnice z mladimi smrekami in relihi, ki bodo rabili za pogozdenje. To je res vrlo podvzetje! Slov. Bistriška ima 61 udov. Jeni predsednik je G. Bayer in stanuje v Gradcu ter je lani samo enkrat ude na zborovanje sklical, kupil 1 brano za trganje mahů na travnikih in 170 kilo ruskega lanu. Konjiška pod predsedništvom apotekarja Fleischerja kupila je največ ruskega lanu, namreč 300 kilo, udov ima 53. Ptujška šteje 52 udov. Njeni predsednik major Pascotini je lani kupil 1 angleško svinčje in 80 kilo ruskega lanu, premiranju konjev odločil 50 fl. in ministerstvu prošnjo doposlal, naj bi se pri novi dohodninski daci kmeti ne obdačevali, kateri imajo samo 600 fl. čistega letnega dohodka. Ormuške in št. Lenartske podružnice udov (50 vsaka) pa lani predsednika, dr. Petovar in dr. Jug, še niti en samkrat nista sklicala; ti dve podružnici tedaj popolnem spite! Kozijanska in Sevnška šteje vsaka po 40 udov. Prva pod predsednikom Vazulikom je kupila 1 trijer in premije delila za lepa goveda, druga pod predsedništvom g. Kaučiča je delala priprave za živinsko razstavo. Sledi Brežiška s 36. udi, predsednik je č. g. dekan Mikuš. Lani je zborovala 2krat in poprosila okrajni zastop in srenje, naj več skrbijo za dobre žrebce in bike, kojih močno pomanjkuje. Mahrenberško vodi č. g. dekan J. Stoklas. Ima 35 udov in je lani priporočala boljšo rejo goveje živine in poskuse z rejo kuncev ali pitovnih zajcev! Slatinska s 34. udi pod predsednikom Ogrizekom je sklenila 4 bike marijahoferskega plemena kupiti. Do sedaj še pa tega ni storila. Ljutomerska ima 32 udov, je kupila 255 kilo ruskega lanu in 2krat zborovala. Predsednik njej je vrli učitelj g. Janez Kryl. Vranska ima 26 udov, pa je lani vedno spala, notar Ulrich je njeni predsednik. Slov. graška broji 20 udov; predsednik je g. Naredi. Lani je razdražbala 4 bike in razdelila 210 kilo ruskega lanu. Kupila je tudi 1 brano za travnike in 1 sejavno mašino za kuruzo. Pri edinem zborovanju razgovarjalo se je o zboljšanju gozdnih zemljišč, o stavbi dobrih svinjskih hlevov in pa o koristi plugov za globoko oranje! Prihodnji sestavki bodo pojasnovali, kaj se je storilo posebič za povzdigo živinorejstva, vinogradarstva itd.

Sejmovi. 11. jan. Nova cerkva; 14. jan. sv. Filip v Beračah; 16. jan. Kapela pri Brežicah, sv. Peter pri Radgoni, Petrovče, Tilmitsch pri Lipnici. —

Dopisi.

Iz Maribora. (Za stran volitve) 12. sept. 1878. so mnogi že tirjali, naj jim objavimo imena volilcev, ki so pošteno slovensko narodno glasovali, potem onih, ki so se v nemčursko-liberalni jarem dali vpreči in potegnoli na komando: „volite Seidl-Seederja“, kakor tudi tistih volilcev, ki so volili polovičarski t. j. enega izmed slovenskih narodnih kandidatov, enega pa izmed nemškutar-skih. Tej želi zamoremo še le sedaj ustreči, ker prej nismo dobili zanesljivega zapisnika o volitvi v roke. Vendar za dnes objavimo tukaj zanimiv dopis: „Iz Pohorja“ ki je natisnen v Slov. Narodu štev. 2. od 3. jan. 1879: „12. sept. 1878 zmagali smo Slovenci v Mariboru, izvoljena bila sta g. dr. Radač in g. J. Fluher; nemčurji bili so tepeni: Seidl-Seeder sta propala. Dne 19. sept. 1878. so se 3 nemčurski kralji Wretzl, Seidl in bergentalski Löschnigg Jurij na pot podali v slovensko Bistrico iskat, kar so izgubili, misleči, le v Bistrici so naši rešitelji doma. Kakor slišim, je bilo pri Formacherju zbirališče. Veliki zbor sklene Jakoba Rataja tožiti zavoljo kupovanja in prodajanja volilnih glasov, in kot tožnika sta na oder stopila: Soršak in usnjar Nasko. Ker pri sodnji nijsta ničesar dokazati znala, sta se izgovarjala na bergentalskega paverskega grofa, ki ne zna niti pisati niti čitati, nekega Löschnigga, ker je začel prvi blebetati o kupovanih in prodajanih volilnih glasih.

Trikrat so morali Lazničani pred sodnijo priti, na zadnje so še celo žandarje gnali na hribe in v kočje izpraševati, da bi kaj krivega izvahali, a ves trud je bil zastoj. Tožba je zdaj končana, in nemčurski farizeji so poparjeni in tepeni. Sodnijsko spričevalo za g. Jakoba Rataja se glasi: „ad Z. 2527 und 2526 Stf. An Herrn Jakob Rataj, Grundbesitzer in Lassnitz. Ueber Ihr heute h. g. vorgebrachtes mündliches Ansuchen wird Ihnen hiemiet das Amtszeugniss dahin ertheilt, dass kein Grund zur weiteren gerichtlichen Verfolgung gegen Sie wegen des am 15. Oktober 1878 sub Z. 2170 Stf. und 24. September d. J. Z. 2009 Stf. angezeigten Vergehens, begangen durch Kauf- und Verkauf von Wahlstimmen, vorhanden sei. K. k. Bezirksgericht Marburg r. D. U. am 16. Dezember 1878. Bramberger m. p., k. k. Adjunkt.“ To je precejšnja klofuta! Prihodnjič objavimo imena mož, ki so glasovali za Seidl-Seederja, ostankov stare garde!

Iz Slov. Bistrice. (Razne novosti.) Letina bila je pretečeno leto pri nas še precej dobra. Imeli smo obilo pridelkov, samo jesen bila je preveč deževna; mnogo pridelkov se je tako pokvarilo. Z letom 1878. zamoremo Slovani zadovoljni biti. Kajti mogočni Rus je grdega Turka tako strašno pobil, kakor ga še noben evropski vladaa ni mogel natepsti v celih 500. letih ne. Vsled tega je večji del južnih Slovanov zadobil svobodo ni prosto pot do omike in boljše bodočnosti, namreč: Bolgari, Hercegovinci in Bosnijski. Slovenci se

tega veselimo, turkoljubni naši nemškutarji pa klaverno glave pobešajo! Tudi zadnja volitev jih je močno pobila, tem bolj ker je celó slovenski kmet g. Fluher visokega in štimanega liberalnega kandidata podrli. Tudi je to prvi slučaj, da so pri nas kmetje izvolili kmeta za poslanca! Naša nemčurja Sorschagg in Nasko sta hotela volitev podreti pa sta obadva v mlako pala. Sodnija ni potrdila ntolcevanj o kupovanju in prodavanju volilnih glasov. To so si nemčurji izmislili, bržčas prav lahko, ker so sami tako delali, dokler so kaj denarjev imeli! Vsaj rajni Gunzej, volivec od sv. Antona v Slov. gor. je pravil, da so mu nemčurji desetak v roko vtisnili. On je desetak vzel volil pa — narodne, slovenske kandidate! — Naposled omenim še nekaterih posestnikov v Vrhovljah konjiškega okraja. Ti so nevem kako prišli na sum pri zavarovalnicah, kakor da bi si sami poslopja požigali. Te se vsled tega takih zavarovanecv branijo, pridnim in hvaležnim pa rade ustrezajo in škodo hitro poplačajo. Tako je tamošnja posestnica in udova M. Kuhl, katerej se je hiša od sosedovega Remerjevega poslopja vnela in pogorela, hitro in popolnem dobila vso škodo poplačano od zavarovalne banke Slavije! Ta zavarovalnica je zaupanja vredna in priporočbe!

Iz Ribnice. (Nezvestoba — predobri starši.) Nekdo je kupil drevesa v cerkvenem gozdu na upanje, ker je obljubil hitro po spečanem lesu dolg poplačati. Ali mož ni ostal mož beseda. Trebalo ga je tožiti pa brez uspeha. Kupec je namreč cerkvena drevesa posekal in prodal, sodnijski cenilci pa niso ničesar najšli, da bi se dalo rubiti, ker je tudi doma vse prodal in poskril; cerkva je morala zgubiti. — Imamo tudi 2 čestita 70letna starša, moža in ženo, ki sta na svojem posestvu mnogo let dobro gospodarila in tudi Bogu lepo služila. Ob nedeljah in praznikih njune klopi v cerkvi ni bilo nikdar prazne, ob sobotah po večerih se je pri hiši molil sv. rožnkranc. Tudi otroke sta dobro in skrbno po krščanski navadi izrejevala, le prerano sta žlico iz rok djala in posestvo sinn izročila. V kratkih letih prišlo je vse na slabo. Kar se je dalo, to je sin od hiše prodal in poskril, ostalo pa pride na boben. Staršem se utegne na zadnje dni prav huda goditi. Nauk iz tega pa je, naj starši žlice prezgodaj ne devajo iz rok!

Iz celjske okolice. (Pobirki.) Črez meter visoki sneg je v ravninah čisto skopnel, le iz planin se nam še lesketa. Sprevod gēne. Jožefe Geigerjeve bil je velikansk. Po svoji oporoki si je pa tudi zaslužila, da so njej Celjani zadnjo čast skazali. — Po okolici se poteplje nek slepar, ki lahkovernim ljudem za mali denar številke ponuja, ki bodo pri bližnjem srečkanju v loteriji gotovo „ven prišle“. Se ve, da se mu jih dosti na limance prime. Pride pa tudi do nekega prostega kmetiča in mu ponuja sreče. Toda namesto plačila mu da za popotnico: „Ako za gotovo veš, da te šte-

vilke „ven pridejo“, pa jih sam stavi; saj si dosti potreben“. Pobral je šila in kopita in šel dalje „sreče iskat“. Drži se bolj stranskih krajev, kder žandarji menje dela dobijo. — Lovska postava je ojstra; le zapopasti ni moči, je li bolj ojstra za najemnike lova, ali za tatove divjačine. Vsak zajc, vsak srnjak ima svojega tata. Zatoraj ni čuda, da lovci zverine na lovu dostikrat še ne zasledijo. Pa Teharski lovci si znajo v takih okolšinah pomagati. V pomanjkanju divjačine pokajo eden po drugem. Menda je lovec tovarša za srnjaka pogledal, da je na njega „šprienil“. Pa „šuis“ ni nič škode napravil, ker je v zlahti ostal. — Teharčani so pa pri svojem beriču in njegovem županu res siromaki. Ob novem letu so začeli že veliki petek obhajati. Na beričevo povelje je srenjski odbor plačilo za orglarja ustavil, češ, da je mežnarjeva in organistova brnja že odplačana, ali po beriškem izrazu „oblezana“. Ta menda ne bo čisto resnična. Sicer pa žlahnim Teharčanom nikdo ne zavida za njih beriča, niti za njih župana. Da so Teharčani žlahnega rodu, dokazal je pokojni Ferdo Kočever v svojem „Mlinarjev Janez“. Nekteri se te odličnosti tudi zavedajo in ne trpijo med seboj beričeve baže. Za to so ga iz zapisnika žlahnikov izbrisali in zapodili; on se ne smeje več „baron“ ne podpisati, ne imenovati. Ker so pa s tem priimkom združeni bili mastni dohodki, je ta kazen tem bolj občutljiva, ker so jaslice zdaj precej visoko pripete!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zagrizen sovražnik Slovencev pa tudi sv. katoliške Cerkve je graška: „Tagespost“ glasilo štajerskih nemčurjev in liberalcev. Ta grdi list je objavljaj obširni spis dr. Kozjeka, kder se sedanje nesramno in posebno za kmeta toliko pogubno oderuštvo zagovarja in hvali; nov dokaz, da so liberalni nauki in gospodje bolj Judom prijazni, nego domačim, krščanskim, kmet-skim ljudem. — V Gorici so zaprli glasovitega lahona Tolaja; toda po noči so prijatelji straže prevarili, rovarja iz temnice izpeljali in takoj črez mejo na Italijansko spravili. — Dalmatinca Ivana Bijankijerita, urednika „Narodnega lista“ v Zadaru, toži vladini pravdnik zaradi govora, kojega je govoril pri svečanosti dr. Bleiweisa! — Znani dr. Herbst je odšel v Prago, kder se hoče s dr. Riegerjem pogoditi in zvezati, da bi zatrl magjarsko oholost. Ko bi Nemci bili odkritosrčni in nesebični tukaj tako, kakor so Čehove, bilo bi uže davno iz take moke kaj kruha, a vsa reč je neizmerno neverjetna. Čehi so Slovani, zoper Slovane pa so se Nemci in Magjari še do sedaj vselej porazumili! — Kako resnično je „Slov. Gosp.“ pa tudi vsi slovanski listi narisal zadnjič domoljubje nemških liberalcev, to je iz nova potrjeno. Nesramni prusak Schönerer je svoje volilce sklical blizu Zwettel-na v gornjem Avstrijskem in jim razložil, zakaj je

izrekel željo brž pod nemško-pruskega cesarja priti. Z vidnim veseljem poročajo dunajski nemško-judovski listi, kako radi so ga volilci poslušali, mu z burnimi „hoch“-klici pritrdjevali in mu naposled zaupnico izjavili. Volilcev se je sešlo 200. To je hudo znamenje — sad popustljivosti gospodov duhovniškega in svetnega stanu, ki so poklicani skrbeti za živo vero in domoljubje pri avstrijskem prebivalstvu! — Državni zbor se snide 15. jan. Ministri ostanejo do tiste dobe. Potem bodo 3 odstopili, znani dr. Stremajer pa ostane. Za pajdaša bo dobil znanca dr. Rechbauerja, tistega, ki je enkrat v deželnem zboru v Gradcu rekel, da mu ni znano, da na Štajerskem živé tudi Slovenci! Minister Depretis bo državni dolg pomnožil za 30 milijonov. Na posodo bo dobil skoro od samih judovskih bankirjev. Tem bo izročil 30 milijonov papirne rente, ki jo bodo na borzi prodavali po kurzni ceni 60:10 t. j. oni bodo zaslužili v prvem hipu 1.200.000 fl. čeravno bodemo vrhu tega za najeti dolg davkeplaščilci plačevali na leto po 4:20 kr. % obresti. Blizu jednako gospodari nam sedanje liberalno ministerstvo uže 6 let in še ni videti, da bo tega brž konec! Ogerskim deželam so za letos stroške proračunili na 246 milijonov; dače toliko ne zmorejo, zato bo treba zopet izposoditi 22 milijonov. Magjarska oholost in zapravljenost ste si blizu jednaki. Ljudje so z davki preobloženi. Za Bosno in Hercegovino se pošiljajo iz Dunaja hrvatske in srbske šolske knjige, iz Hrvatskega pa je vojvoda Württemberg pozval 42 uradnikov, ker magjarskih ali nemških rabiti ne more. Železnica od Kostanjice do Banjeluke je popravljena in se po njej uže vozi. V Metkoviću v Hercegovini bila je huda burja in toča, v Mostaru pa uže drevesa cvetejo.

Vnanje države. Sv. oče Leon XIII. so do Kolinskega nadškofa, ki nekde skrit v prognanstvu živi, poslali pismo in ga po novinah objavili; v njem nemilo tožijo o preganjanju katoličanov na Nemškem in opominjajo k združeni molitvi, naj bi Bog srea nemškega cesarja in jegovih ministrov ganil in naklonil k milejšim sklepom, sicer ne bo boljše. — Pri volitvah za francosko štarešinstvo ali gosposko zbornico zmagali so republikanci, imajo večino 176 glasov. Angleška največja oklop-nica „Thunderer“, s katero so Rusom blizu Carigrada žugali, mora poškodovana domov; kanon je razletel, ubil 12 ljudi, ranil 32 in glavni oklop razbil. Španjski kralj je dal javno zadrugnoti Monkasija, ki je nedavno na njega ustrelil. — Belgijski škofi so izdali pismo zoper razkristijanjenje šol, koje hočejo liberalci pričeti, ker so pri volitvah katoliške in konservativne volilce premagali. Pismo liberalnega početja ne bo ustavilo. Tako je povsod, kder katoliški možje ob času volitev roke križem držijo. Zastran Turčije začelo se je zopet govoriti, da bo zmadletka razkosana: Rusi vzamejo Carigrad, Grki Tesalijo, Epir Italijani, Skadar in Novipazar Avstrijanci, ostala Albanija postane neodvisna in drugo se združi z Bolgarijo, Angleži

in Francozi bi si pa vsak svoj kos vzeli v Afriki in Aziji. Bolgari v Macedoniji so neizrečeno trpeli v novi borbi zoper Turka: okoli 6000 ljudi je mrtvih, 197 cerkva razdanih, 120 vasi požganih. Ruski general Todleben in knez Dundakov sta ruskega cara prosila, naj se rev usmili. Na Ruskem v Astrahanu je hud pomor začel ljudi moriti. Znani divji Sulejman-paša, ki je v Črnigori razsajal in v Šipki grozno pa zastoj Ruse napadal, bil je zarad slabega bojevanja od sultana odstavljen in izgnan. V Afganistanu se Angleži bližajo Kandaharu in Kabulu!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradca do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

V. Kdor je videl Dunajsko Salvator-cerkvo, ali kakor jej pravijo „Votivkirche“, spoznal bode odmah, da je po njej osnovan temeljni načrt stolne cerkve v Djakovaru; se vé da slog je pri prvi strogo gotiški, pri drugi bolj romanski. Malarije na presno iz življenja Gospodovega, narisane in izpeljane od starega in mladega Seitz-a so nepopisljivo lepe, veličastne, ki ti poprej, kakor se nadejaš, zavzemejo um in srce. Čem dalje njih gledaš, tem bolje strmiš. Na posameznih slikah misliš, da so osebe žive, da med seboj šepetajo, da si znamenja dajejo, kako rajske čute vzbujajo v njihovem oprsju blagi nauki, ki tečejo Božjemu sinu iz ust, kakor medica. Ednake dolgovečne vrednosti so tudi podobne sv. Petra, kteremu posvečen je ta sijajni dom. Seitz-a sta s temi malarijami lep spominek postavila svojej umetnosti v Slavoniji. Ludvik Seitz se je l. 1877. kaj vrlo proslavil tudi v Freiburškem stolnem svetišču. Prihodnje leto bode, kakor sem čul, v stolnej cerkvi Trevizanskej svoje malarije med Tizianove izdelke vzporedil. Razen teh dveh slovutih umetnikov delajo v Djakovaru še drugi domači, italijanski, francoski in nemški imenitni kiparji. — Pod cerkvo so podzemeljski hodniki, ali bolje: še druga cerkva, v kateri se bodo o raznih prilikah n. p. veliki teden, opravljale svečanosti in kjer se bodo škofi Djakovački pokopavali. Ako ohrani mili Bog prevž. vladiko Strosmajerja zdravega in srečnega, biti će cerkva v 6. letih za vsem dodelana na slavo božjo, na čast svojemu utemeljitelju, na kinč katoliškim cerkvam po slavjanskem jugu, na radost in veselje pobožnemu krščanskemu ljudstvu, na povzdigo in za uzor cerkvenej umetnosti. Mimo gredé bodi še omenjeno, da se pričetek stolne cerkve Djakovačke izvaja iz Bosne od starodavnih časov. Slavno bosansko mesto Kreševo je imelo namreč zgodaj svoj škofovski sedež. Manihejci krivoverci pa, ki niso hoteli biti pokorni rimskemu papežu, so si v Bosni drugega poglavarja izvolili, umorili Kreševskega škofa, večino kanonikov in duhovnikov ter si osvojili

cerkveno premoženje. Kteri so si rešili življenje, bežali so k Vrelu Bosne in od tod v Sarajevo na kraj, kteri se je imenoval: sv. Peter. Ker tudi tukaj ni bilo varnega zavetja, preselili so škofovski sedež v Djakovar. Zato je še danes škof Djakovački vsaj po imenu tudi škof bosanski, episcopus Bosnae argentinae. Morebiti da zopet nekdanj oživijo njegova prava na katoliško Bosno! Ko stopiva iz cerkve, pelje naju tajnik škofovski, g. Jože Fr. Wallinger v škofovsko poslopje, kder so skoro vse sobe napolnjene z najdragocenejšimi slikami raznih izvrstnih umetnikov n. pr. Matejka, Črmaka, Zajcev, Tintoretti-ja, Dürerja itd. Vse te prekrasne podobe bodo v kratkem prenešene v Zagrebački muzej, za kteri je plemeniti vladika še 40.000 gld. daroval. Sobe si sledijo zaporedoma v ednej vrsti, in ako se vsem vrata odprô, lahko se skoz nje sprehajaš in uživaš čaroben pogled na desno in levo, posebno pa pri nočnej razsvitljavi, kedar raz vseh sten in iz vseh kotov odseva omamljiv blesk od plaho pozlačenih okvirjev velikih podob in od gladko politiranih tal. Da se težko izračunati, koliko vrednosti se nahaja v tem poslopju. Pojedine podobe cenijo po 30—40.000 fl. Od nekega italijanskega slikarja se le tukaj nahaja original, za kteri je bilo uže ponujanih nad 30.000 gld. — a zastonj. Ko si površno ogledam to sijajno galerijo slik, ki me je živo spominjala Beškega „Belyedera“, obiščem še druge oddelke prostorne palače, n. pr. knjižnico, kterej menda ne manjka nobenega klasičnega dela omikanih narodov; grčki in latinski pisatelji pa so najbrž vsi tu, celô oni manjše vrednosti in duhovitosti. Pri oknu na mizi, kder vladika vsaki dan, kedar je doma, del časa različne knjige čita, ležalo je odprto slavnoznano delo sv. Avgušтина: „De civitate Dei“. cap. 6. — Vsled poznega časa ni bilo mogoče pogledati še drugih raznih rečij v mestu, n. pr. bogoslovja, zavoda šolskih sester, stare stolne cerkve in pa farne. Djakovar ima lepo, prijazno lego, v obče nizke pa čedne hiše, ozke pa ravne ulice. Gledê velikosti bi ga primerjal slovenskemu Celju, ali ne gledê lepote naravske in umetne, na katero sme le stara Celeja ponosna biti. Dobra večerja in veselo društvo sta zakrivila, da sem se podal še le pozno v noči k sladkemu počitku. Za drugi dan 1. avg. smo imeli dogovor, da hočemo rano iz Djakovara odlaziti. Ali tudi danes zakasnil se je odhod vsled grdega vremena. Strašna burja je razsajala skoro celo noč; ali tudi pri belem dnevu ni hotela pomiriti se. Človek bi mislil, da se hoče nebo v cunjé in niti raztrgati, tako neusmiljeno je padal gost in debel dež. Popisati se ne da, kako blatna in capasta je bila cesta. Pešakom je pod nogami zmanjkavalo trdnih zanesljivih tal. Konji so strigli z ušesi, in z zobmi železje grizli, ker so komaj lastna kopita izdirali iz ilovice, ne pa, da bi bili še težko obložene vozove vlekli. Gibali smo se le toliko, da nismo stali. Pri tem težavnem potu tlačila je vojake še ta malo tolažljiva misel, da

treba danes 30 kilometrov prehoditi, torej skoro 2 „marša“ izvršiti, poprej, ko dospemo v Garčin. Okoli 10. ure pridrapali smo v Piškorevce, kder smo poldrugo uro počivali in se v krčmi z vinom in mesom okrepili. Zatem je šlo skozi Verhpolje, Tajkovce, Andrejevece in Sapce v močnem vetru in gostem dežu. Prikobacali smo še le ob 4. uri popoldne na štacijo Garčin. Kvartir svoj sem precej našel brez mudnega in sitnega iskanja in popraševanja po njem. Prostora sem imel več ko zadosti: 2 veliki ali zanemarjeni in zapuščeni sobi. Šipe na oknih so bile iz debelega papirja. Od pohištva sem našel v kotu za dvermi povežnjeno mizo in slok stolec. Na zidu ste viseli dve karti: „Slavonija“ in „Evropa“. (Dalje prih.)

Smešničar 2. Božični večer sedita dva prijatelja pri mizi. Ko dobita skledo na mizo, se prvi, ko žlico v usta dene, opeče, da mu je kar v želodcu zagorelo; samih bolečin mu solze v oči stopijo. Temu joku se prijatelj začudi ter ves ginjen vpraša tovarša svojega: „Kaj ti pa je, da si se zdaj posolzil?“ Uni odgovori: „Lani, ravno na sveto noč mi je moj ljubi brat umrl i ta spomin mi je bridek.“ Med tem se je že tudi drugi opekeli i tudi on se kar posolzi. Prvi se namuza, pa požegeče prvega rekoč: „No, kaj je pa tebi tako zagrenelo, da si se z menoj vred posolzil?“ Ta mu pa reče: „O, to me peče, da niso lansko zimo tudi tebe z bratom pokopali.“ J. P.

Razne stvari.

(**VABILO.**) Vse ude kat. tiskov. društva vabi na občni zbor, kteri bode v sredo 15. jan. zboroval ob 11. uri v stanovanju g. predsednika prof. Križaniča, odhor.

(*Ptujski nemški list*) „Pettauer Wochenblatt“ je prenehal izhajati zaradi pomanjkanja zadostnih naročnikov,

(*Strašna nesreča*) zgodila se je na južnem kolodvoru v Mariboru; delavec je sneg ogrebal, se popeljal in pal na železni svetilnik tako, da se je z levim oprsjem ob njem nataknil. Rana je smrtna.

(*Magjaron Urica*) posestnik hiše v Slatini, bil je načelnik policijski v Mostaru v Hercegovini pa je ondi nekaj zakrivil, da so ga sedaj zaprli.

(*Glasoviti tat*) Mat. Stuhec je pobegnil iz Slanec pri Ormožu potem ko je pri dvema posestnikoma vlomil.

(*Porotnice v Celju*) začnejo poslovati letos prvič 13. januarja.

(*V Zidanem mostu*) so lansko leto 18.000 vojakov vračajočih se iz Bosne z živžem preskrbeli.

(*Mariborske žitarnice*) novi odborniki so gg. Kačič, Holobar, Škoflek, Dominkuš, Ambroš, Srnee, Brelih, Ulrih.

(*Žandarja ustreliti*) je hotel tat Simon Krivec na Ptujski gori; ali žandarjeva krogla ga je prej zadela. Ničvrednej je smrtno ranjen.

(*Novo šolo pozidali*) so v Digošah; poslopje je stalo 3000 fl. Svitli cesar so darovali 300 fl.

(*Mahrenberške gospe*) so na sveti den oblekle 83 ubogih otročičev in jih lepo oblekle. Bog plati!

(*Vrančani*) so napravili tombolo za uboge šolarje in tako skupili 83 fl. Lepo, hvalevredno delo!

(*Nadučitelj v Ljutomeru*) je postal g. Horvat, nadučitelj pri sv. Urbanu nad Ptujem.

(*Sv. Mohorjevo društvo*) pridene letošnjemu koledarju podobo očeta Slovencev, predragega nam dr. Bleiweisa.

(*„Besednik“*) v Celovcu je prenehal izhajati. Koroščem je treba lista, kakoršen je „Slov. Gosp.“ ali „Novice“! Koroški narodnjaki, ne pozabite tega!

(*Č. q. Ivan Sparhakl*) je prezentiran za faro sv. Petra v Medvedovem selu č. g. Merkuš pa za Šetale.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Kandut 33 fl. (ust. dopl.), Flek 11 fl. (ust. dopl.), Valenčak 11 fl., Mlakar 12 fl., Caf 11 fl. Letnino so vplačali: Verk Henr. in Lempl po 2 fl., Šmid, Vraz Ant., Kalin Fr., Jan Fr. in Urek po 1 fl.

Loterijske številke:

V Gradcu 4. januarja 1879: 55, 18, 7, 82, 12.
Na Dunaju „ „ 27, 14, 2, 29, 76.

Prihodnje srečkanje: 18. januarja 1879.

Prostovoljno na prodaj.

je gospodarstvo z 2 oraloma zemljišče, za vsakojako podjetje primerno blizu Slatine (Sauerbrunn) pri stezi. Sedaj je ondi dobro obiskovana krčma. Ima 3 sobe, kuhinjo, klet in blev. Ljudem, ki se letos ženiti nameravajo pa lastnega posestva nimajo in vendar kaj denarjev glešajo, bi ovo posestvo dobro ugajalo in bi zamogli krčmo takoj prejeti in nadaljevati. Cena je zarad nagle preselitve menjša od 1400 fl. Popraša se naj pri G. Čokelcu v Slatini.

Naznanilo.

Dajem uljudno na znanje, da sem se s sodelarstvom in očetno fabriko iz očetove hiše (Kärtnervorstadt šte. 33.) prestavil v svojo lastno hišo v koroški ulici št. 18, ki je prej bila Leirer-jeva.

Zahvaljujem se mi za dozdej skazano zaupanje in prosim mi še naprej ohraniti ga in me z obilnimi naročili počestiti.

V Mariboru 21. dec. 1878.

2—3

Feliks Schmidl.

Naznanilo.

Dozvoljujemo si p. n. občestvu najuljudneje naznaniti, da pozlatarsko in malarsko podjetje pod firmo

JAKOBER in HAGER

v sv. Florijanski ulici v Ptuju

nadaljujemo, je priporočujemo in prosimo, naj se nam ovej stroki pripadajoča opravila zaupajo, zlasti lepšanje, priredovanje in malanje podob in altarjev, če treba v zlatem brokatu in gotiškem slogu, vse po nakazilih umetelnega društva.

Opozorujemo dalje na marmoriranje in pozlačevanje, katero izvršujemo snažno, elegantno in pravilno po najnižjeji ceni. Sprejemamo tudi izdelovanje podob, okvirjev, okenskih karnis, ali iz nova ali v popravco po najcenejšem načinu. Tudi dajemo na ogled obrazce za marmoriranje. Za obilna naročila prosimo

Jakober in Hager.

O božiču prišla je na svitlo knjiga

„Dr. Bleiweisova svečanost“

slavljena dne 18. in 19. novembra 1878.
v LJUBLJANI.

Opisal po svojih stenografskih bilješkah
Anton Bezenšek.

Razen točnega opisa svečanosti donša knjiga vse važne govore in zdravice od besede do besede, vse telegrame in pisma itd., pa tudi prav lepo in dobro sliko dr. Bleiweisovo, ter njegov životopis (spisal profesor dr. Celestin).

Zavolj svoje elegantnosti (ličnosti) je ta knjiga prav primerna za božična in novoletna darila. A sploh kot lep spominek naše velike narodne svečanosti ne bi smela manjkati nobenemu izobraženemu Slovincu!

Cena s poštnino 60 krajc. — Naročuje se najlože s pošto nakaznico pri uredništvu

„Jugoslav. Stenografa“

v ZAGREBU.

2—3

(Dobivala se bo knjiga tudi pri večih knjigarjih po 70 krajc.)